

1. Már nyu-gosz-nak a völ - gyek, Az er-dők s minden
föl - dek, Már al - szik a vi - lág, De
míg el - jő az á - lom, A szi - ve - met ki -
tá - rom Szaz Úr-hoz kül - dök hő i - mát.

Gy. B.

2. Ó! nap, hová tűnél el, / Hová úzött az éjjel, / Mely harcban áll veled? / Te nem ragyogsz az égen, / De más napom van nekem: / Betölti Jézus szívemet.

3. Már rám borul az éjjel, / De biztatnak reménnyel / Ott fenn a csillagok, / Hogy engem is a mennybe / Felvisz az Úr kegyelme, / Ha a földtől megválhatok.

4. A test nyugalmat áhít, / És leveti ruháit, / Halandóság jelét, / Ezt levetem, Krisztusom / Rám új ruhát ad, tudom: / A dicsőségnek köntösét.

5. Ti fáradt tagok, mostan / Tegyétek le nyugodtan / A napnak terheit, / Vigadj, szívem, te is majd / Levetheted a bút, bajt / S a bűn terhét, mely keserít.

6. Már álom jó szememre; / Ki vigyáz életemre, / Ha most elszunnyadok? / Izráel őrizője / Lesz házamnak védője: / Nem érhetnek károk, bajok.

7. Te légy, Jézus, oltalmam, / Nálad lesz jó jutalmam / Hú szárnyaid alatt. / Te vigyázz csak, Uram, rám, / Nem árt akkor a Sátán, / Testem, lelkem békén marad.

8. Ti is távol s közelben, / Akik szerettek engem, / Békén pihenjete; / A sötét éjszakába' / Az Úr világossága / Örkdjék hűn fölöttetek.